

Benja gaan see toe

Dit is donker toe Benja al voor sy pappa se bed staan. Hy begin aan sy pa se pajamamou te ruk en pluk.

“Opstaan Pappa, staan nou op, ons moet klaar maak, ons gaan mos vandag see toe,” neul Benja.

Traag en nog baie deur die slaap maak Pappa sy een oog oop. Mamma maak of sy die kabaal nie hoor nie.

“My liewe seuntjie, dit is nog donker, ons kan nie nou al opstaan nie.”

Pappa sit die lig aan en wys vir Benja dat dit nog net 6 uur in die oggend is. Sleepvoet loop Benja kamer toe. “Ag, grootmense wil net altyd slaap en slaap, hulle is ook altyd moeg,” mompel hy ongelukkig.

Benja het weer aan die slaap gemaak.

“Benja, wakker word seuntjie, ons is almal aangetrek en die kar is gepak,” praat mamma saggies met hom.

Dadelik is hy wawyd wakker, spring uit sy bedjie, en een-twee-drie is hy aangetrek. Hy wil net by die kamerdeur uit hardloop toe hy Mamma hoor skree. “Moenie vergeet om jou tande te borsel nie, en was jou gesig, en onthou om jou hare te kam.” Grote Griet, dit is Saterdag, kan ma nie net vir een dag vergeet van al die dinge nie, dink Benja vieserig.

Uiteindelik is almal in die motor. Mamma en Pappa is vas gegordel, Benja en sy sussie Lientjie sit veilig in hulle veiligheidsstoeltjies, ook styfvas gegepe. Ai, kan Pappa nie nou maar die motor aansit en ry nie, Benja kriel al van die

haastigheid om by die see te kom.

Hulle woon nie baie ver van die see nie, hul lag en sing en gesels te lekker. Benja wil nog vra hoe ver dit nog see toe is, toe stop Pappa.

“Almal sal moet help dra, daar is baie goed om saam strand toe te neem”, sê Pappa, en Benja ken daardie toon in sy pa se stem, hy sal nie twee keer vra nie.

Die rooi en blou sonsambreel het Pappa mooi regop in die sand staan gemaak. Mamma het die groot ou lappieskometers oopgegooi. Sussie is nog 'n klein babatjie, sy slaap in haar drabedjie. Sy en mamma sal onder die sambreel bly, terwyl Pappa en Benja in die groot seepoel gaan speel. Benja ken daardie poel al so goed, dit is sy lekkerste speelplek.

Haastig tel Benja sy emmer, grafie en visnet op. Net toe hy na die poel toe wil hardloop keer Mamma hom.

“Kom Benja, buk so bietjie, ek wil gou vir jou sonbrandroompies aansmeer. Jy weet mos jy mag nie daarsonder in die son speel nie. Wag eers, jou hoed knapie! Ai Benja, moenie so ongeduldig wees nie, die see gaan nêrens heen nie. Kyk, die branders gaan in en uit, hulle kom altyd weer terug”, lag Mamma.

Op die lae rotse by die groot poel water wys pappa vir Benja 'n groepie anemone wat langs die kant van die rotse groei.

“Haai Pappa, ek het nie geweet daar groei sulke goed in die see nie, dit lyk amper soos blomme. Sjoe, hulle is vreeslik mooi.”

Benja druk sy vinger in die anemone en skrik toe die anemone sy tentakels toevou.

“Pappa, kom kyk net hierdie pragtige skulpe. Haai, daar loop die skulpe, hy seil soos `n landslakkie. Die seediertjies is pragtig. Ek weet as hulle doodgaan dan spoel hulle skulpe uit, want dis mos hul huisies, nè Pappa,” gesels hy opgewonde. Geduldig vertel sy pappa hom van al die wonderlike diertjies wat in die see woon.

Benja gryp sy emmertjie. “Pappa, kom help my dan bou ons `n groot, groot sandkasteel,” vra hy.

Benja en sy pa begin saam aan `n reuse kasteel bou. Terwyl Pappa die laaste torings bou gaan haal Benja die mooiste skulpies en pak dit op die kasteel. Teen die sandmure word rye en rye klein en groot skulpies ook netjies gepak. Benja en Pappa is baie trots op hulle groot sandkasteel.

Benja en sy pappa is so vol sand, hulle spring in die koue water van die poeletjie en plas tog te lekker rond. Pappa wys sommer vir hom hoe om te skop, want een van die dae moet hy leer om te swem. Pappa gebruik Benja se strandhanddoek om hom mee af te droog. “Ek dink dit is nou tyd om te gaan eet. Kyk, Mamma beduie al vir ons om nader te kom.”

Benja is so honger. Dankie tog sy mamma kan sulke lekker broodjies maak. Hy hou net nie baie van die hard gekookte eiers nie, maar Mamma sê dit gesond is, hy moet dit eet. Benja drink koejawelsap en vir nagereg eet hulle piesangs.

Nou voel Benja baie moeg, sy ogies voel so swaar.

“Mamma kan ek vir `n klein rukkie langs sussie lê en slaap?” vra hy moeg.

“Nee my kind, ons moet nou oppak, dit word laat. Ons moet nou huis toe gaan,” sê Pappa.

Gou-gou is almal se sand afgeskud, die motor gepak en is hulle op pad terug huis toe. Dit is doodstil in die motor, almal is uitgeput van die son en lekker speel op die strand.

“Pieter, dra asseblief vir Benja sommer dadelik bed toe, hy is in droomland. Hy is nie vuil nie, die seewater het hom mooi skoon gewas,” vra Mamma vir Pappa.

Benja is te swaar, Mamma kan hom nie meer dra nie. Lientjie is nog klein en lig, Mamma dra haar . Benja hoor vir Mamma, maar hy maak of hy slaap, sy bene is so moeg van al die skop in die water, hy sal nie kan loop nie. Ai, dit is lekker om `n groot, sterk pappa te hê, dink hy tevrede. Voordat sy pappa hom in sy bedjie sit is Benja vas aan die slaap.

(geskryf deur Estelle Duvenhage)